

Ročník 1981

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 3

Vydána dne 18. února 1981

Cena

OBSAH:

14. Zásady vlády Československé socialistické republiky a Ústřední rady odborů o účasti pracujících na tvorbě, realizaci a kontrole plnění plánu v letech 1981—1985 schválené usnesením vlády ČSSR č. 401 ze dne 9. prosince 1980
15. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou
16. Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky o závěrečných učňovských skúškach v učebných a študijných odboroch

O z n á m e n í o vydání obecně závazných právních předpisů

14

Z Á S A D Y

**vlády Československé socialistické republiky a Ústřední rady odborů
o účasti pracujících na tvorbě, realizaci a kontrole plnění plánu v letech 1981—1985
schválené usnesením vlády ČSSR č. 401 ze dne 9. prosince 1980**

Růst hmotné a kulturní úrovně obyvatelstva, založený na efektivním rozvoji společenské výroby je nerozlučně spjat se širokou aktivní účastí pracujících na tvorbě, realizaci a kontrole národohospodářských plánů. Je to neoddělitelný rys socialistické demokracie a předpoklad úspěšné činnosti organizací. Hlavním cílem této účasti je uplatnit a využít schopností, um a talent, odborné znalosti a zkušenosti pracujících k odkrývání a využívání rezerv růstu produktivity práce, efektivnosti a kvality výroby.

Vláda Československé socialistické republiky a Ústřední rada odborů na základě zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování, usnesení předsednictva ústředního výboru Komunistické strany Československa a vlády Československé socialistické republiky k Souboru opatření ke zdokonalení soustavy plánovitého řízení národního hospodářství stanoví zásady společného postupu státních, hospodářských a odborových orgánů při organizování účasti pracujících na tvorbě, realizaci a kontrole plánu v letech 1981 až 1985.

Tyto zásady zabezpečují státní a hospodářské orgány spolu s odborovými orgány pod vedením Komunistické strany Československa, ve spolupráci se Socialistickým svazem mládeže a Československou vědeckotechnickou společností.

I.

Účast pracujících na tvorbě plánu

1. Ministerstva a ostatní ústřední orgány, národní výbory, vedení výrobních hospodářských jednotek, podniků a závodů prohlubují vzájemnou spolupráci a součinnost s příslušnými orgány Revolučního odborového hnutí a koordinují společný postup při řešení zásadních problémů, při vypracování návrhu plánu a jeho plnění, zlepšování pracovních podmínek a sociálních potřeb lidí, upevňování technologické kázně a pracovní disciplíny.

2. Hospodářské vedení za pomoci odborů v celém procesu plánování objasňuje pracujícím principy vnitropodnikového chozrasčotu v konkrétních podmínkách a získává je pro aktivní účast při jeho uplatňování. Dbá na to, aby vztah mezi přijímáním náročných úkolů plánu; plněním socialistických závazků a stimulací byl pro pracující srozumitelný.

3. Ministerstva a ostatní ústřední orgány v určených termínech rozpracují úkoly a ukazatele 7. pětiletého plánu, popř. směrnice pro vypracování ročního plánu (včetně úkolů pro plán přípravy kádrů, personálního a sociálního rozvoje) na výrobní hospodářské jednotky, a to diferencovaně, komplexně, zbilancovaně a zkoordinovaně s navazujícími resorty.

Výrobní hospodářské jednotky rozpracují diferencovaně, komplexně a s navazujícími organizacemi zkoordinované úkoly a ukazatele pětiletého plánu, popř. směrnice pro vypracování ročních plánů v objemu, čase, sortimentu a kvalitě na podřízené podniky.

Podniky dovedou v souladu s konkrétními podmínkami pracovišť takto stanovené úkoly diferencovaným způsobem až na jednotlivé vnitropodnikové útvary. Využívají přitom zejména závislosti mezi rozhodujícími kvalitativními úkoly a nástroji hmotné stimulace stanovené pětiletým plánem, popřípadě směrnici pro vypracování ročních plánů. Současně stanoví pravidla, podle kterých se bude daný vnitropodnikový útvar podílet na užití stimulačních prostředků, o jejichž vytvoření se zaslouží.

Na základě takto stanovených úkolů podniky a výrobní hospodářské jednotky vypracují pětileté hospodářské plány a na jejich základě návrhy ročních plánů.

Na případy formálního rozpracování plánu a administrativního řešení věcných problémů v ekonomice, které nevede k výsledkům a ohrožuje zájmy pracujících, orgány Revolučního odborového hnutí upozorňují vyšší státní, hospodářské a odborové orgány a požadují nápravu.

4. Základní formou účasti pracujících na tvorbě prováděcích plánů je vstřícné plánování, jehož cílem je překročit zejména kvalitativní úkoly pětiletého plánu v návržích ročních plánů, při nepřekročení limitů a prostředků vymezených pětiletým plánem, tedy na základě účinnějšího využívání všech zdrojů.

Ministerstva a ostatní ústřední orgány spolu s příslušnými ústředními výbory odborových svazů vypracují na základě vládou stanovených termínů závazné harmonogramy tvorby návrhů prováděcích plánů tak, aby tvořily věcné i časové předpoklady aktivní účasti pracujících na vstřícném plánování.

Vedení výrobních hospodářských jednotek a organizací s příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí zajišťují seznámení pracujících s úkoly plánu organizace, se stimulačními podmínkami a s příčinami zaostávání kvalitativních stránek výroby. Projednávají s nimi možnosti a způsoby mobilizace vnitřních rezerv a využívají přitom podnětných připomínek a námětů pracujících a zpětně je informují o jejich uplatnění.

Stanoví pro vynálezce a zlepšovatele, vzorné a nejlepší pracovníky, komplexní racionalizační brigády a brigády socialistické práce konkrétní tematické úkoly k zajištění zejména kvalitativních úkolů.

Státní a hospodářské orgány na všech stupních řízení spolu s příslušnými orgány Revolučního odborového hnutí získávají pracující k účasti na vstřícném plánování. Vydávají pro podřízené organizace pokyny k zaměření vstřícného plánování, hodnocení a oceňování dosažených výsledků podle konkrétních podmínek jednotlivých odvětví, oborů činnosti, pracovních kolektivů i jednotlivců.

Základem hmotné stimulace vstřícného plánování jsou pětiletým plánem, popř. směrnici pro vypracování ročních plánů stanovené závislosti mezi upravenými vlastními výkony, rentabilitou výrobních fondů, ziskem a vývozem na jedné straně a mzdovými prostředky, fondem rozvoje a fondem hmotné zainteresovanosti na vývozu na straně druhé, popř. vztahy mezi jinými ukazateli a nástroji hmotné stimulace.

Přínosy vstřícného plánování se zapracují do hospodářských plánů organizací. Další podněty v průběhu realizace plánu budou stimulovány podle pravidel platných pro realizaci plánu, tzn., že stanovená míra hmotné stimulace bude zpravidla snížena určitým koeficientem tak, aby převažoval zájem o náročný plán a jeho plnění před zájmem o překračování plánu méně náročného.

Konkrétní úkoly vstřícného plánování řeší pracovní kolektivy na úrovni dílen, provozů, závodů, organizací a výrobních hospodářských jednotek za aktivní účasti předních dělníků, techniků a ekonomů, vynálezců a zlepšovatelů, komplexních racionalizačních brigád a brigád socialistické práce.

5. V souladu s programem a plány přípravy kádrů, personálního a sociálního rozvoje a v rámci schválených limitů vytváří hospodářské vedení

spolu s odborovou organizací nezbytné předpoklady pro další zlepšování sociálních, kulturních, zdravotních a životních podmínek pracujících. Přitom využívá též přínosů vstřícného plánování.

6. Odborové orgány připraví na základě námětů a připomínek pracujících a odborového aktivu stanovisko k návrhu hospodářského plánu. Stanovisko tvoří nedílnou součást návrhu předloženého nadřízenému orgánu hospodářského řízení, který je povinen do 30 dnů písemně informovat odborový orgán o jeho využití.

V součinnosti s hospodářským vedením a národními výbory důsledně pečují o to, aby žádný podnět, návrh a připomínka nezůstaly nepovšimnuty, vedou trvalý zápas proti případům přehlížení oprávněných potřeb pracujících.

7. Vedení výrobních hospodářských jednotek a organizací spolu s příslušnými odborovými orgány současně s přípravou návrhu plánu zajistí za účasti pracujících vypracování návrhu nové kolektivní smlouvy, návrhu zásad rozvoje socialistické soutěže a návrhu programu rozvoje zlepšovatelství a vynálezectví. K tomu využijí výsledků a závěrů z veřejných kontrol plnění kolektivních smluv, závazků a racionalizačních opatření, závěrů z rozborů hospodářských výsledků, kvality výroby a práce.

II.

Účast pracujících na realizaci plánu

8. Ministerstva a ostatní ústřední orgány, výrobní hospodářské jednotky a organizace zajistí rozpracování úkolů a ukazatelů schválených hospodářských plánů na podřízené jednotky včetně měřitelných a kontrolovatelných podmínek hmotné stimulace a rozhodujících, zejména kvalitativních úkolů pro kolektivy i jednotlivce.

Zvýšenou pozornost věnují rozpracování úkolů vědy a techniky, rychlému využití výsledků výzkumu a vývoje pro růst produktivity práce, efektivnosti a kvality výroby a pro modernizaci výrobních technologií a racionalizaci výrobní spotřeby.

Zabezpečí přitom, aby se rozpracování plánu opíralo o technicky zdůvodněné normy, které odpovídají nejnovějším technickým a technologickým podmínkám a národohospodářským požadavkům na racionální využívání výrobních kapacit, materiálůvých a energetických zdrojů a pracovních sil.

9. Vedení výrobních hospodářských jednotek a organizací spolu s příslušnými odborovými orgány projednají úkoly plánu s pracujícími, získávají je k odhalování rezerv a zvyšování pracovní kázně. Objasňují pracovním kolektivům úkoly a vytyčují kontrolovatelné cíle a cesty jejich dosažení, které budou obsahem individuálních a kolektivních závazků pracujících a na které se soustředí tvůrčí činnost zlepšovatelů, vynálezců a komplexních racionalizačních brigád.

Společně získávají dělníky a další pracovníky pro uzavírání a plnění osobních a kolektivních závazků, zaměřených na plnění stanovených úkolů ve výkonech, kvalitě, hospodárnosti, úsporách paliv, energie, kovů a dalších materiálů a v tomto úsilí jim účinně pomáhají. Získávají inženýrsko-technické, vědecké a řídicí pracovníky k uzavírání a plnění osobních a kolektivních tvůrčích plánů zaměřených na růst produktivity práce, efektivnosti a kvality výroby urychlováním vědeckotechnického pokroku.

Společným úkolem hospodářských a odborových orgánů dále je zkvalitňovat řízení a organizaci socialistického soutěžení tak, aby všechny typy individuálních a kolektivních socialistických závazků dělníků, inženýrsko-technických, vědeckých a řídicích pracovníků zabezpečovaly ve svém souhrnu splnění plánu dílny, provozu, závodu a organizace ve všech ukazatelích.

10. Vedení výrobních hospodářských jednotek a organizací spolu s příslušnými odborovými orgány prohlubuje spolupráci výzkumných, vývojových a dalších pracovišť organizací s vědecko-výzkumnými ústavami a vysokými školami. Orientuje ji na efektivní spojení výroby s vědou, na dosahování výsledků, které vedou k zavádění moderních technologií a postupů a umožňují zvyšování produktivity práce, úsporu energie a materiálu, zvyšování kvality, spolehlivosti a technické úrovně vybraných finálních výrobků.

11. Vedení výrobních hospodářských jednotek a organizací spolu s příslušnými odborovými orgány zabezpečují uzavírání, realizaci a kontrolu plnění sdružených socialistických závazků na dokončení investičních akcí a uvádění kapacit do provozu ve stanovených termínech a technicko-hospodářských ukazatelích, na zvýšení kvality vybraných finálních výrobků, zlepšení dodavatelsko-odběratelských vztahů a na uspokojování potřeb zahraničního i vnitřního trhu.

12. Vedení výrobních hospodářských jednotek a organizací je povinno změny a úpravy plánu, které lze připustit jen ve výjimečných případech, projednat s příslušným odborovým orgánem, vysvětlit pracujícím důvody těchto změn a neprodleně je promítnout do kolektivní smlouvy a socialistických závazků.

III.

Účast pracujících na kontrole plnění plánu

13. Orgány Revolučního odborového hnutí v součinnosti s příslušnými hospodářskými orgány a národními výbory zajišťují širokou účast pracujících na kontrole plnění plánu a hospodaření. Přitom vyzvedávají dobré příklady, veřejně kritizují nezodpovědnou, lajdáckou a nekvalitní práci všech, včetně řídicích pracovníků, požadují vyvozování závěrů ze zjištěných nedostatků v plnění plánu a péči o pracující.

14. Hospodářské vedení v dohodě s příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí na výrobních poradách, členských schůzích a konferencích Revolučního odborového hnutí objasňuje dosažené výsledky, příčiny neplnění úkolů a ukazatelů hospodářského plánu a předkládá pracujícím k projednání návrhy opatření.

Odborové orgány dbají, aby hospodářské vedení systematicky poskytovalo pracujícím informace nutné k posuzování výrobní technických a ekonomických úkolů a problémů.

15. Vedení VHJ a organizací v součinnosti s odborovými orgány vytváří věcné a časové podmínky k široké účasti pracujících na kontrole zaměřené na:

- rovnoměrné plnění úkolů podle plánovaných směrů společenského užití (plnění odbytu ve stanovené struktuře) při dodržení plánované efektivnosti, kvality a hospodárnosti;
- plnění kvalitativních ukazatelů plánu, zejména využívání základních prostředků, snižování spotřeby materiálů, surovin, paliv a energie, růst produktivity práce, úspory pracovních sil, snižování pracnosti a přesčasové práce;
- realizaci státních cílových programů, plnění úkolů v oblasti dodavatelsko-odběratelských vztahů a plnění programů komplexní socialistické racionalizace;
- plnění úkolů plánu přípravy kádrů, personálního a sociálního rozvoje, včetně úrovně závodního stravování, sociálního zařízení a plnění opatření ke zvýšení ochrany zdraví a bezpečnosti práce.

16. Odborové orgány působí, aby se pracující aktivně podíleli na řešení zjištěných problémů. Využívají k tomu všech forem iniciativy pracujících, výrobních porad, technicko-ekonomických konferencí, členských schůzí, různých aktivů apod. Dosažené výsledky je nutno posuzovat s kritickou náročností, přijímat opatření k odstranění nedostatků a k rozšiřování osvědčených zkušeností.

Dbají, aby hospodářské vedení zodpovědně posuzovalo a využívalo připomínky, návrhy a podněty pracujících k odstranění nedostatků a k dosažení lepších hospodářských výsledků.

Chrání autory oprávněných připomínek a návrhů před případnou diskriminací ze strany kritizovaných.

17. Hospodářské vedení ve spolupráci s příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí zajišťuje pravidelnou kontrolu v dekadách, měsících a čtvrtletích. Veřejnou pololetní kontrolu plnění plánu spojuje s kontrolou plnění kolektivních smluv, socialistických závazků a výsledků tvůrčí iniciativy pracujících. Nedílnou součástí veřejné kontroly je dodržování právního řádu, pracovní a technologické kázně. Při roční kontrole plnění plánu se hodnotí plnění pětiletého plánu od počátku pětiletky.

IV.

Závěrečná ustanovení

18. Tyto zásady rozpracují federální a republikové odvětvové ústřední orgány s příslušnými ústředními, českými a slovenskými výbory odborových svazů a zajistí jejich aplikaci na podmínky odvětví a oborů výrobní a nevýrobní sféry tak, aby zajišťovaly aktivní účast pracujících v celém plánovacím procesu.

19. Zásady se uplatňují ve všech orgánech hospodářského řízení, socialistických organizacích a národních výborech.

20. Přiměřeně podle těchto zásad se postupuje v oblasti speciální techniky při dodržení příslušných ustanovení o ochraně státního, hospodářského a služebního tajemství.

21. Rozdílná stanoviska hospodářských a odborových orgánů k návrhu plánu a při kontrole plnění plánu řeší nadřízený státní nebo hospodářský orgán po projednání s příslušným vyšším odborovým orgánem.

22. Kontrolu plnění zásad provádějí výrobní hospodářské jednotky a organizace současně s rozbohem hospodářské činnosti. Ve státních a vyšších odborových orgánech se kontrola plnění zásad provádí v souvislosti s projednáváním ročních výsledků plnění prováděcích plánů.

23. Zásady nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

15

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. prosince 1980

o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou

Dne 14. února 1980 byla v Hanoji podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 13. listopadu 1980.

Podle svého článku 55 Úmluva vstoupí v platnost dnem 13. prosince 1980.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

K O N Z U L Á R N Í Ú M L U V A

mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou

Prezident Československé socialistické republiky

a

prezident Vietnamské socialistické republiky

přejíce si upravit konzulární styky mezi oběma státy a rozvíjet tyto styky v duchu přátelství a spolupráce

rozhodli se uzavřít tuto konzulární úmluvu a jmenovali k tomu účelu svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

Bohuslava Chňouпка,
ministra zahraničních věcí,

prezident Vietnamské socialistické republiky

Nguyen Co Thacha,
ministra zahraničních věcí,

kteří si vyměnili své plné moci, jež shledali v dobré a náležitě formě, a dohodli se na těchto ustanoveních:

H L A V A I

Definice

Č l á n e k 1

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

- a) výraz „konzulární úřad“ značí generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) výraz „konzulární obvod“ značí území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- c) výraz „vedoucí konzulárního úřadu“ značí osobu pověřenou vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti spojené se svým úředním postavením;
- d) výraz „konzulární úředník“ značí každou osobu, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřenou výkonem konzulárních funkcí;
- e) výraz „konzulární zaměstnanec“ značí každou osobu zaměstnanou v administrativních, tech-

nických nebo domácích službách konzulárního úřadu;

- f) výraz „členové konzulárního personálu“ značí konzulární úředníky vyjma vedoucího konzulárního úřadu a konzulární zaměstnance;
- g) výraz „členové konzulárního úřadu“ značí konzulární úředníky a konzulární zaměstnance;
- h) výraz „konzulární místnosti“ značí budovy nebo části budov a pozemky k nim náležící, které jsou používány výhradně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem, včetně sídla vedoucího konzulárního úřadu;
- i) výraz „konzulární archívy“ značí veškeré listiny, dokumenty, korespondenci, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šířkami a kódy, kartotékami a kteroukoli částí zařízení určenou k jejich ochraně a uložení;
- j) výraz „úřední korespondence“ značí veškerou korespondenci vztahující se ke konzulárnímu úřadu a k jeho funkcím;
- k) výraz „lod“ značí plavidlo plující pod vlajkou vysílajícího státu, s výjimkou válečných plavidel;
- l) výraz „letadlo“ značí civilní letadlo registrované a imatrikulované ve vysílajícím státě v souladu s jeho právními předpisy a nesoucí jeho označení.

H L A V A II

Zřizování konzulárních úřadů a jmenování konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců

Článek 2

1. Konzulární úřad může být zřízen na území přijímajícího státu pouze s jeho souhlasem.

2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho třída a konzulární obvod jsou určovány vysílajícím státem a podléhají schválení přijímajícího státu.

3. Pozdější změny sídla konzulárního úřadu, jeho třídy nebo změny konzulárního obvodu může provést vysílající stát pouze se souhlasem přijímajícího státu.

4. Předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí též k zřízení úřadovny, která tvoří součást konzulárního úřadu, je-li umístěna mimo sídlo tohoto úřadu.

Článek 3

Konzulárním úředníkem může být pouze občan vysílajícího státu.

Článek 4

Vedoucí konzulárních úřadů jsou jmenováni vysílajícím státem a přijímání k výkonu svých funkcí státem přijímajícím.

Článek 5

1. Vysílající stát musí vedoucího konzulárního úřadu opatřit dokladem ve formě patentu nebo obdobného dokumentu vyhotoveného pro každé jmenování zvlášť, který osvědčuje jeho funkci a v němž je uvedeno zpravidla jeho plné jméno, kategorie a třída, konzulární obvod a sídlo konzulárního úřadu.

2. Vysílající stát zašle patent nebo obdobný dokument diplomatickou nebo jinou vhodnou cestou vládě státu, na jehož území má vedoucí konzulárního úřadu vykonávat své funkce.

Článek 6

1. Vedoucí konzulárního úřadu je přijímán k výkonu svých funkcí na základě přivolení přijímajícího státu nazývaného exequatur, ať již je forma přivolení jakákoliv.

2. Stát, který odmítá poskytnout exequatur, není povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého odmítnutí.

Článek 7

Do té doby, než mu bude uděleno exequatur, může být vedoucí konzulárního úřadu přijat k výkonu svých funkcí prozatímně. V tom případě se budou na něho vztahovat ustanovení této úmluvy.

Článek 8

1. Nemůže-li vedoucí konzulárního úřadu z jakýchkoli důvodů vykonávat své funkce nebo je-li místo vedoucího konzulárního úřadu dočasně uprázdňeno, může vysílající stát funkcí dočasně vedoucího konzulárního úřadu pověřit konzulárního úředníka tohoto úřadu nebo jiného konzulárního úřadu nebo člena diplomatického personálu diplomatické mise; jméno této osoby je třeba sdělit předem ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Dočasněmu vedoucímu konzulárního úřadu se poskytují práva, výsady a imunity, jakých požívá podle této úmluvy vedoucí konzulárního úřadu.

Článek 9

Jakmile je vedoucí konzulárního úřadu k výkonu svých funkcí přijat, byť i prozatímně nebo ad interim, vyrozumí o tom přijímající stát ihned příslušné orgány konzulárního obvodu a učiní příslušná opatření k tomu, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat povinnosti související s jeho pověřením a požívat výhod vyplývajících z této úmluvy.

Článek 10

Vysílající stát oznámí ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu:

- a) jmenování členů konzulárního úřadu, jejich příjezd po jmenování na konzulární úřad, je-

jich konečný odjezd nebo skončení jejich funkcí a všechny další změny mající vliv na jejich postavení, které mohou nastat během jejich služby na konzulárním úřadě;

- b) příjezd a konečný odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu, který patří k jeho domácnosti, a tam, kde to přichází v úvahu, případy, kdy osoba se stane nebo přestane být rodinným příslušníkem;
- c) přijetí do zaměstnání a propuštění ze zaměstnání osob usedlých v přijímajícím státě, pokud jde o členy konzulárního úřadu.

Článek 11

1. Přijímající stát vydá každému konzulárnímu úředníku dokument osvědčující jeho právo vykonávat konzulární funkce na území přijímajícího státu.

2. Přijímající stát může kdykoli a bez udání důvodů svého rozhodnutí oznámit vysílajícímu státu, že některý konzulární úředník je persona non grata nebo že kterýkoli jiný člen konzulárního personálu je nepřijatelný. V takovém případě vysílající stát podle povahy případu odvolá dotyčnou osobu, ukončí její funkce na konzulárním úřadě nebo odvolá její jmenování.

3. Jestliže vysílající stát odmítne nebo opomenou vyhovět v rozumné době závazkům, které má podle odstavce 2 tohoto článku, může přijímající stát podle povahy případu odejmout příslušné osobě exequatur nebo přestat ji považovat za člena konzulárního personálu.

Článek 12

Funkce člena konzulárního úřadu končí mimo jiné:

- a) písemným oznámením vysílajícího státu přijímajícímu státu o tom, že jeho funkce skončily;
- b) odnětím exequatur;
- c) písemným oznámením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že ho přijímající stát přestal považovat za člena konzulárního personálu v případech předvídaných v článku 11 odstavci 3.

HLAVA III

Výsady a imunity

Článek 13

1. Přijímající stát plně usnadní výkon funkcí konzulárního úřadu a konzulárních úředníků a učiní nezbytná opatření k tomu, aby mohli požívat práv, výsad a imunit stanovených v této úmluvě.

2. Přijímající stát bude jednat se členy konzulárního úřadu s náležitou úctou a učiní všechna příslušná opatření k tomu, aby byla zajištěna jejich ochrana, svoboda a důstojnost.

Článek 14

1. Vysílající stát má právo používat v přijímajícím státě svou státní vlajku a státní znak v souladu s ustanovením tohoto článku.

2. Státní vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena a státní znak umístěn na budově konzulárního úřadu a na jeho vchodu, na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích, jestliže se jich užívá ke služebním účelům.

3. Při výkonu práva daného tímto článkem bude se přihlížet k zákonům, předpisům a zvyklostem přijímajícího státu.

Článek 15

1. Vysílající stát může v souladu s právními předpisy přijímajícího státu najímat, nabývat do vlastnictví nebo užívat v jakékoli formě stanovené těmito právními předpisy pozemky, budovy nebo části budov pro potřeby konzulárního úřadu nebo pro ubytování členů konzulárního úřadu, kteří jsou občany vysílajícího státu.

2. Přijímající stát poskytne vysílajícímu státu při získávání pozemků a budov nebo částí budov pro účely uvedené v odstavci 1 veškerou potřebnou pomoc.

3. Vysílající stát není zbaven povinnosti dodržovat právní předpisy o výstavbě a územním plánování nebo jiná omezení vztahující se na oblast, ve které se tyto pozemky, budovy nebo části budov nacházejí.

Článek 16

1. Místnosti konzulárního úřadu jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu do nich nesmí vstoupit bez svolení vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby pověřené některým z nich.

2. Přijímající stát má zvláštní povinnost učinit všechna vhodná opatření k ochraně místností konzulárního úřadu před vniknutím nebo poškozením a k zabránění jakémukoli rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmě na jeho důstojnosti.

3. Místnosti konzulárního úřadu, jejich zařízení a jiný majetek v nich nemohou být předmětem prohlídky, rekvizice, zabavení nebo exekuce

Článek 17

Konzulární archívy a dokumenty jsou vždy nedotknutelné, ať se nalézají kdekoli. V konzulárních archívech nelze ukládat dokumenty osobní povahy.

Článek 18

1. Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od všech daní, dávek a poplatků:

- a) z pozemků, budov a částí budov používaných ke konzulárním účelům nebo jako obydlí čle-

nů konzulárního úřadu, jestliže jsou ve vlastnictví vysílajícího státu nebo jsou-li jeho jménem nabyty;

- b) ze smluv a listin, které se týkají nabytí nemovitostí uvedených v odstavci 1 písmeno a);
- c) z výkonu konzulárních funkcí, včetně vybírání konzulárních poplatků a dávek.

2. Vysílající stát je v přijímajícím státě rovněž osvobozen od všech daní, dávek a poplatků z movitého majetku, který je ve vlastnictví vysílajícího státu nebo který se nachází v jeho držení nebo užívání a který je určen výhradně ke konzulárním účelům.

3. Osvobození stanovené v tomto článku se nevztahuje na poplatky a dávky za prokázané služby.

Článek 19

1. Konzulární úředníci a jejich rodinní příslušníci, kteří nejsou občany přijímajícího státu ani v něm nemají trvalé bydliště, nepodléhají trestní, občanskoprávní a správní jurisdikci přijímajícího státu.

2. Konzulární zaměstnanci nepodléhají trestní, občanskoprávní a správní jurisdikci přijímajícího státu, pokud jde o výkon jejich úředních funkcí.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na občanskoprávní řízení:

- a) vyplývající ze smluv, které konzulární úředník nebo zaměstnanec neuzavřel v zastoupení vysílajícího státu;
- b) týkající se dědictví, kde konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec nevystupuje za vysílající stát, ale jako soukromá osoba;
- c) týkající se odpovědnosti za škodu způsobenou v přijímajícím státě třetím osobám při provozu vozidla, lodi nebo letadla;
- d) týkající se jakékoli soukromé nebo obchodní činnosti, kterou konzulární úředník nebo zaměstnanec vykonává v přijímajícím státě ve své úředních funkcí.

4. Přijímající stát bez odkladu uvědomí vedoucího konzulárního úřadu v případech, kdy je konzulární zaměstnanec zadržen, vzat do vazby nebo kdy je proti němu zahájeno trestní stíhání.

Článek 20

1. Členové konzulárního úřadu mohou být vyzváni, aby se dostavili jako svědci k soudnímu nebo správnímu řízení. Konzulární zaměstnanci nemohou, s výjimkou případů uvedených v odstavci 4 tohoto článku, odmítnout podat svědectví. Odmítnutí konzulární úředník podat svědectví, nesmí vůči němu být uplatněno žádné donucovací opatření nebo jiné sankce.

2. Příslušná ustanovení odstavce 1 týkající se konzulárních úředníků a konzulárních zaměst-

nanců se použijí obdobně na jejich rodinné příslušníky.

3. Orgán požadující svědectví musí dbát o to, aby neomezoval konzulárního úředníka při výkonu jeho funkcí. Kdykoli je to možné, může přijmout svědectví v jeho rezidenci nebo na konzulárním úřadě nebo přijmout od něho svědectví v písemné formě.

4. Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci nemají povinnost podávat svědectví o skutečnostech spojených s výkonem svých funkcí nebo předkládat úřední korespondenci a dokumentaci týkající se těchto skutečností. Jsou rovněž oprávněni odmítnout podat posudek jako znalci vnitrostátního práva vysílajícího státu.

Článek 21

1. Vysílající stát se může u člena konzulárního úřadu vzdát výsad a imunit uvedených v článcích 19 a 20.

2. Vzdání se výsad a imunit musí být, s výjimkou ustanovení odstavce 3 tohoto článku, ve všech případech výslovné a musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

3. Jestliže konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec zahájí řízení ve věci, v níž požíval vynětí z jurisdikce podle článku 19, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce, pokud jde o žaloby navzájem závislé přímo s hlavní žalobou.

4. Vzdání se vynětí z jurisdikce ve věcech občanských nebo správních neznamená vzdání se tím též imunity, pokud jde o exekuční výkon rozsudku; této imunity je nutno se vzdát zvlášť.

Článek 22

Přijímající stát osvobodí členy konzulárního úřadu a jejich rodinné příslušníky žijící s nimi ve společné domácnosti od všech osobních služeb, veřejných služeb jakéhokoli druhu a od vojenských povinností, jako jsou rekvizice, vojenské kontribuce a ubytování vojska.

Článek 23

1. Konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti jsou vyňati ze všech povinností uložených zákony a předpisy přijímajícího státu, pokud jde o registraci cizinců, povolení k pobytu, pracovní povolení a jiné formality, které se obecně vztahují na cizince.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na konzulární zaměstnance, kteří nejsou státními příslušníky vysílajícího státu nebo vykonávají soukromou výdělečnou činnost v přijímajícím státě, ani na jejich rodinné příslušníky.

Článek 24

1. Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domác-

nosti jsou vyňati z ustanovení o sociálním zabezpečení, která popřípadě platí v přijímajícím státě, pokud jde o služby, které vykonávají pro vysílající stát.

2. Vynětí stanovené v odstavci 1 tohoto článku nebrání dobrovolné účasti na systému sociálního zabezpečení přijímajícího státu za předpokladu, že účast na něm je přijímajícím státem dovolena.

Článek 25

Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozeni ode všech daní a poplatků, ať osobních nebo věcných, celostátních, oblastních a místních s výjimkou:

- a) nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty v ceně zboží nebo služeb;
- b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu, s výhradou ustanovení článku 18;
- c) dědických poplatků a poplatků z převodu majetku vybíraných přijímajícím státem, s výhradou ustanovení pod písmenem b) článku 27;
- d) daní a poplatků ze soukromých příjmů všeho druhu, které pocházejí z přijímajícího státu, včetně zisků pocházejících z převodu majetkových hodnot;
- e) daní a poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb;
- f) registračních, soudních, hypotečních a kolokových poplatků, s výhradou ustanovení článku 18.

Článek 26

1. Přijímající stát v souladu s platnými zákony a předpisy povolí dovoz a poskytne osvobození od všech celních dávek, daní a ostatních poplatků kromě poplatků za skladování, přepravu a podobné služby:

- a) u předmětů, včetně automobilů, určených pro úřední potřebu konzulárního úřadu;
- b) u předmětů určených pro osobní potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků žijících s nimi ve společné domácnosti, včetně předmětů určených pro jejich počáteční zařízení. Spotřební předměty nesmějí přesáhnout množství nutné pro přímou spotřebu příslušných osob.

2. Konzulární zaměstnanci požívají výsad a osvobození uvedených v odstavci 1 tohoto článku, jde-li o předměty dovezené při jejich nástupu do úřadu.

3. Osobní spoluzavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků žijících s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případě, že jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené pod písmenem b) od-

stavce 1 tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán zákony a předpisy přijímajícího státu nebo na které se vztahují jeho zákony a předpisy o karanténě. Tato prohlídka může být provedena pouze v přítomnosti konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka.

Článek 27

V případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka žijícího s ním ve společné domácnosti přijímající stát:

- a) povolí vývoz movitého majetku zesnulého s výjimkou majetku, který byl získán v přijímajícím státě a jehož vývoz je zakázán v době jeho úmrtí;
- b) nebude vybírat celostátní, oblastní nebo místní dědické poplatky ani poplatky z převodu majetku, jde-li o movitý majetek, který byl na území přijímajícího státu pouze v důsledku pobytu zesnulého v tomto státě jako člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu.

Článek 28

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro všechny úřední účely. Při spojení s vládou, diplomatickými misemi a ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu, ať jsou kdekoli, může konzulární úřad používat všech vhodných spojovacích prostředků, včetně diplomatických kurýrů, diplomatických nebo konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv.

2. Při použití veřejných spojovacích prostředků budou platit pro konzulární úřad stejné podmínky jako pro diplomatickou misi.

3. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná.

4. Konzulární zavazadlo nesmí být otevřeno ani zadrženo. Jestliže však příslušné orgány přijímajícího státu mají vážné důvody se domnívat, že zavazadlo obsahuje něco jiného než úřední korespondenci nebo dokumenty nebo předměty určené výlučně k úřednímu použití, mohou žádat, aby zavazadlo bylo otevřeno v jejich přítomnosti odpovědným zástupcem vysílajícího státu. Jestliže orgány vysílajícího státu takovou žádost odmítnou, bude zavazadlo vráceno na místo, odkud pochází.

5. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo civilního letadla, které mají přistát na povoleném vstupním místě. Kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, nebude však považován za konzulárního kurýra. Po projednání s příslušnými místními orgány může konzulární úřad pověřit některého ze svých členů, aby převzal uvedené zavazadlo přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla nebo mu je předal.

Článek 29

S výhradou právních předpisů přijímajícího státu o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven z důvodů státní bezpečnosti, konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, jakož i jeho rodinní příslušníci mohou svobodně cestovat po konzulárním obvodu. Ustanovení tohoto článku se nedotýká náležitostí stanovených pro udělování víz nebo jiných cestovních dokladů podle právních předpisů přijímajícího státu.

Článek 30

1. Bez újmy na svých výsadách a imunitách mají všechny osoby požívající těchto výsad a imunit dbát zákonů a předpisů přijímajícího státu, včetně dopravních předpisů a předpisů o pojištění motorových vozidel; jsou rovněž povinny nevměšovat se do vnitřních věcí tohoto státu.

2. Konzulární místnosti nebudou používány způsobem, který by byl v rozporu s výkonem konzulárních funkcí.

HLAVA IV

Konzulární pravomoc a konzulární funkce

Článek 31

1. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat v konzulárním obvodu v souladu s právními předpisy přijímajícího státu funkce uvedené v této úmluvě.

2. Konzulární úředník může se souhlasem přijímajícího státu vykonávat konzulární funkce i mimo konzulární obvod.

Článek 32

Konzulární úředníci jsou oprávněni:

- chránit práva a zájmy vysílajícího státu a jeho občanů, včetně právnických osob, v přijímajícím státě;
- podporovat rozvoj obchodních, hospodářských, kulturních a vědeckých styků mezi Vysokými smluvními stranami a rozvíjet mezi nimi přátelské styky;
- zjišťovat všemi zákonnými prostředky stav a vývoj obchodního, hospodářského, kulturního a vědeckého života přijímajícího státu; podávat o nich zprávy vládě vysílajícího státu a poskytovat informace zúčastněným osobám.

Článek 33

Konzulární úředníci se mohou při výkonu svých funkcí obracet na:

- příslušné místní orgány svého konzulárního obvodu;
- příslušné ústřední orgány přijímajícího státu.

Článek 34

1. V souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu má konzulární úředník právo zastupovat nebo činit opatření k zajištění vhodného zastoupení občanů vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu v případech, kdy pro nepřítomnost nebo z jiných důvodů nejsou s to hájit včas svá práva a zájmy. Totéž platí i pro právnické osoby vysílajícího státu.

2. Zastupování podle odstavce 1 tohoto článku končí, jakmile zastupované osoby jmenují svého zmocněnce nebo si samy zajistí ochranu svých práv a zájmů.

3. Jestliže konzulární úředník zastupuje osoby podle odstavce 1 tohoto článku, podléhá při výkonu této funkce zákonodárství přijímajícího státu a jurisdikci jeho soudních a správních orgánů za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako občan tohoto státu.

Článek 35

1. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy vysílajícího státu vydávat, prodlužovat, měnit, rušit, oduřmat a zadržovat cestovní doklady občanů vysílajícího státu.

2. Je oprávněn vydávat a rušit příslušná víza osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu.

Článek 36

1. V rozsahu stanoveném zákonodárstvím vysílajícího státu je konzulární úředník oprávněn:

- přijímat žádosti a prohlášení ve věcech státního občanství občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady;
- pořizovat rodné a úmrtí listy občanů vysílajícího státu a pořizovat kopie těchto dokladů;
- oddávat a vydávat o tom příslušné doklady za předpokladu, že oba snoubenci jsou občany vysílajícího státu, a s výhradou, že o tom zpraví příslušné orgány přijímajícího státu, vyžaduje-li to jeho zákonodárství;
- zapisovat nebo registrovat zrušení manželství podle zákonodárství vysílajícího státu;
- přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů občanů vysílajícího státu.

2. Tato ustanovení nezbavují osoby, jichž se to týká, povinnosti podat hlášení předepsaná zákonodárstvím přijímajícího státu.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu budou neprodleně a bezplatně zasílat konzulárnímu úřadu opisy a výpisy z matričních listin týkajících se občanů vysílajícího státu a vyžadovaných k administrativním účelům.

Článek 37

Konzulární úředník je oprávněn:

- a) přijímat prohlášení občanů vysílajícího státu a osvědčovat je;
- b) sepisovat, osvědčovat a převzít do úschovy závěti a jiné listiny a prohlášení občanů vysílajícího státu;
- c) osvědčovat nebo ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu;
- d) překládat a ověřovat veškeré listiny a dokumenty vydané úřady vysílajícího nebo přijímajícího státu a osvědčovat překlady, opisy a výpisy z těchto dokumentů.

Článek 38

Konzulární úředníci jsou oprávněni provádět na konzulárním úřadě, ve svém bytě, v bytě některého ze spoluobčanů a na lodi nebo v letadle vysílajícího státu tyto úkony:

- a) sepisování a ověřování pravosti listin a smluv, jež chtějí občané vysílajícího státu uzavřít, pokud tyto listiny a smlouvy nejsou v rozporu se zákonodárstvím přijímajícího státu a netýkají se zřízení nebo převodu práv k nemovitostem nacházejícím se v tomto státě;
- b) sepisování listin a smluv a ověřování jejich pravosti bez zřetele k státní příslušnosti smluvních stran, pokud se tyto listiny a smlouvy vztahují pouze na majetek nebo práva existující ve vysílajícím státě nebo se týkají záležitostí, jež se mají realizovat v tomto státě za podmínky, že tyto listiny a smlouvy nejsou v rozporu se zákonodárstvím přijímajícího státu.

Článek 39

Konzulární úředníci jsou oprávněni přijímat od občanů vysílajícího státu do úschovy listiny, peníze, cenné předměty a jiný majetek jim náležející.

Tyto listiny, peníze, cenné předměty a majetek mohou být vyvezeny z přijímajícího státu pouze v souladu s jeho zákonodárstvím.

Článek 40

Listiny a dokumenty uvedené v člancích 37 a 38 mají v přijímajícím státě stejnou platnost a průkazní moc jako dokumenty ověřené nebo potvrzené soudními orgány nebo jinými příslušnými orgány tohoto státu.

Článek 41

Přijímající stát musí přijmout bez ověření podpisy konzulárních úředníků na listinách, které konzulární úředníci vydávají nebo jimiž potvrzují shodnost opisů s originálem vydaným příslušným orgánem, jestliže tyto listiny budou opatřeny otiskem úředního razítka a z obsahu listin bude možno posoudit jejich autentičnost.

Článek 42

Konzulární úředníci jsou oprávněni doručovat soudní a mimosoudní písemnosti a vyřizovat soudní dožádání podle platných mezinárodních dohod, nebo pokud takové dohody neexistují, jiným způsobem, který je v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

Článek 43

1. O úmrtí občana vysílajícího státu na území přijímajícího státu uvědomí příslušný orgán tohoto státu neprodleně konzulární úřad.

2. Obdobně se postupuje, jestliže dědic, jiný oprávněný účastník nebo odkazovník, jemuž má připadnout dědictví projednáváne na území přijímajícího státu, je příslušníkem vysílajícího státu, nesídlí však na území přijímajícího státu a není zákonně zastupován.

3. a) Konzulární úřad vysílajícího státu může požádat příslušný orgán přijímajícího státu o bezodkladná opatření nezbytná k zajištění a správě dědictví zanechaného v tomto státě zesnulým občanem vysílajícího státu a zpravit ho o případných opatřeních, která již byla učiněna;

b) při zajišťování opatření uvedených pod písmenem a) může konzulární úřad poskytnout svou pomoc přímo nebo prostřednictvím svého zástupce.

4. Jestliže po splnění formalit spojených s pozůstalostí v přijímajícím státě případně dědictví nebo výtěžek z prodeje movitostí nebo nemovitostí dědici, oprávněnému účastníkovi nebo odkazovníkovi, kteří jsou občany vysílajícího státu a kteří nesídlí v přijímajícím státě a nejmenovali svého zmocněnce, bude tento majetek nebo výtěžek z jeho prodeje předán konzulárnímu úřadu vysílajícího státu za podmínky, že:

- a) byla prokázána způsobilost dědiců, oprávněných účastníků nebo odkazovníků;
- b) příslušné orgány přijímajícího státu dají tam, kde to přichází v úvahu, souhlas s předáním dědictví nebo výtěžku z jeho prodeje,
- c) veškeré dědické dluhy ohlášené ve lhůtě předepsané zákony přijímajícího státu jsou zaplacené nebo zajištěny;
- d) poplatky z dědictví jsou zaplacené nebo zajištěny.

5. Jestliže občan vysílajícího státu, který není trvale usídlen v přijímajícím státě, náhle zemře během cesty na území tohoto státu, budou věci, peněžní částky a cennosti, které měl s sebou a které nebyly vyžádány přítomným dědicem, prozatímně předány do úschovy konzulárnímu úřadu vysílajícího státu bez dalších formalit, přičemž se pro správní nebo soudní orgány vyhrazuje v zájmu příslušného řízení právo na převzetí těchto věcí.

Konzulární úřad musí tyto osobní svršky a peněžní částky předat kterémukoli orgánu přijímajícího státu pověřenému jejich správou nebo

likvidací. Konzulární úřad musí dbát zákonodárství přijímajícího státu o vývozu svršků a převodu peněžních částek.

6. Ve věcech dědických platí rovněž ustanovení článku 34 této úmluvy.

Článek 44

1. Jakmile se úřady přijímajícího státu dovědí o případech, kdy je třeba ustanovit poručníka nebo opatrovníka pro občana vysílajícího státu, písemně to oznámí příslušnému konzulárnímu úřadu.

2. Ustanovení článku 34 této úmluvy platí i pro ochranu a obranu práv a zájmů mladistvých nebo jiných osob, které nemají plnou způsobilost k právním úkonům.

3. Konzulární úředníci mohou zasáhnout u příslušných orgánů přijímajícího státu při jmenování poručníků nebo opatrovníků zejména podáním návrhů na kandidáty pro výkon těchto funkcí za předpokladu, že je k tomu opravňuje zákonodárství přijímajícího státu.

4. V případě, kdy není zajištěna správa majetku nezletilých nebo jiných osob nemajících plnou způsobilost k právním úkonům, může se konzulární úředník postarat o jmenování správce tohoto majetku nebo požádat příslušné orgány přijímajícího státu o provedení příslušných opatření.

Článek 45

Konzulární úředník může v souladu s právními předpisy vysílajícího státu převzít péči nad nezletilým občanem tohoto státu, který žije na území přijímajícího státu, uznává-li tento stát takovou pravomoc.

Článek 46

1. Za účelem usnadnění výkonu konzulárních funkcí týkajících se občanů vysílajícího státu:

a) konzulární úředníci mají volnost spojení s občany vysílajícího státu a přístupu k nim. Občané vysílajícího státu mají stejnou volnost spojení a přístupu ke konzulárním úředníkům;

b) příslušné orgány přijímajícího státu musí bez prodlení, nejpozději však do 3 dnů, informovat konzulární úřad vysílajícího státu o případech, kdy v jeho konzulárním obvodu je občan vysílajícího státu vzat do vazby nebo kdy je jeho osobní svoboda jakoukoli jinou formou omezena. Každá zpráva určená konzulárnímu úřadu osobou, která je vzata do vazby nebo jejíž osobní svoboda je jinak omezena musí být těmito orgány rovněž doručena nejpozději do 5 dnů.

Tyto orgány musí bez prodlení informovat osobu, které se to týká, o jejích právech, která má podle tohoto pododstavce;

c) konzulární úředníci mají právo tohoto občana navštěvovat, hovořit a dopisovat si s ním a zajistit jeho právní zastoupení. Výkon těchto práv nemůže být odložen na dobu delší 8 dnů, počínaje vzetím do vazby nebo omezením jeho osobní svobody; požádá-li však konzulární úředník o návštěvu občana po uplynutí 6 dnů od začátku zbavení nebo omezení osobní svobody tohoto občana, musí být návštěva umožněna ve lhůtě 4 dnů od podání žádosti;

d) jestliže jsou tito občané po odsouzení ve výkonu trestu odněti svobody nebo je-li jejich svoboda omezena, mají konzulární úředníci právo je několikrát navštívit. Při každé návštěvě tohoto druhu je nutné umožnit konzulárnímu úředníku rozhovor s vězňem.

2. Práva uvedená v odstavci 1 tohoto článku budou vykonávána v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu za předpokladu, že tyto zákony a předpisy uvedená práva neruší.

Článek 47

1. Konzulární úředník může ve svém konzulárním obvodu poskytnout pomoc námořním lodím majícím příslušnost vysílajícího státu, které připlouvají do přístavu nebo jiného místa, kde mohou zakotvit, nebo se tam již nacházejí. Jakmile je vstup na loď povolen, mohou konzulární úředníci vstoupit na palubu těchto lodí a spojit se s kapitánem, členy posádky a cestujícími, kteří jsou občany vysílajícího státu.

2. Kapitán nebo kterýkoli člen posádky může svobodně přijít na konzulární úřad, má-li tento úřad sídlo v přístavu, kde loď kotví. Není-li konzulární úřad v přístavu, je toto spojení vázáno na souhlas příslušného vnitrostátního orgánu.

3. Aniž by tím byla dotčena pravomoc orgánů přijímajícího státu, mohou konzulární úředníci vyšetřovat všechny nehody, k nimž došlo v průběhu plavby lodí vysílajícího státu, vyslechnout kapitána a každého člena posádky, kontrolovat palubní dokumenty, přijímat prohlášení o cestě a místě určení, a pokud je to zákonodárstvím vysílajícího státu povoleno, řešit spory všeho druhu mezi kapitánem, důstojníky a námořníky, učinit opatření k přijetí kapitána nebo kteréhokoli člena posádky do nemocničního léčení nebo k návratu do vlasti, usnadnit příjezd lodí a pobyt v přístavu.

Při výkonu těchto funkcí mohou konzulární úředníci požádat orgány přijímajícího státu o pomoc.

4. Orgány přijímajícího státu se nevměšují do událostí na palubě lodí s výjimkou nepokojů, které by mohly porušit klid a veřejný pořádek na zemi nebo v přístavu, způsobit újmu na zdraví nebo ohrozit veřejný pořádek, a nepokojů, jichž se zúčastnily osoby, které nejsou členy posádky.

5. V případě, že by příslušné orgány přijímajícího státu měly v úmyslu provést prohlídky, vyšetřování nebo donucovací opatření na palubě lodi vysílajícího státu, jež se nalézá ve vodách přijímajícího státu, vyrozumí před jejich provedením konzulární úřad, aby se provedení mohli zúčastnit konzulární úředníci. V oznámení učiněném v tomto směru bude uveden přesný termín. Ne-zúčastní-li se konzulární úředníci nebo jejich zástupci podniknutých opatření, mohou požádat tyto orgány o předání všech informací o jejich průběhu.

Ustanovení předchozího pododstavce platí rovněž v případě, kdy kapitán nebo kterýkoli člen posádky má být vyslýchán orgány přijímajícího státu.

6. V případě, že jde o neodkladné opatření, nebo je-li vyšetřování prováděno na žádost kapitána, musí o tom být konzulární úředník informován v průběhu vyšetřování, a to co možná nejdříve.

Na požádání bude konzulární úředník v takovém případě rovněž zpraven o průběhu vyšetřování konaného za jeho nepřítomnosti.

7. Ustanovení odstavců 5 a 6 tohoto článku nemohou být použita proti orgánům přijímajícího státu tehdy, jde-li o uplatnění celních zákonných opatření a předpisů a dalších kontrolních opatření vztahujících se na zdravotnictví, přístavní policii, zabezpečení zboží a přístup cizinců.

Článek 48

1. Jestliže loď vysílajícího státu ztroskotá, uvízne nebo je jinak poškozena v hraničním pásmu přijímajícího státu, podají o tom příslušné orgány tohoto státu bez prodlení zprávu konzulárnímu úřadu a seznámí ho s učiněnými nebo zamýšlenými opatřeními k záchraně cestujících, lodí a nákladu.

Konzulární úředník může poskytnout veškerou pomoc lodí, členům posádky a cestujícím a učinit veškerá opatření k zabezpečení nákladu a k opravě lodi. Může se rovněž obrátit na orgány přijímajícího státu se žádostí o taková opatření.

2. Jestliže provozovatel lodi, kapitán nebo jakákoli oprávněná osoba není s to, aby učinila nezbytná opatření k udržování a správě lodi nebo jejího nákladu, může konzulární úředník učinit jménem provozovatele lodi opatření, která by v tomto směru mohl učinit provozovatel lodi.

3. Ustanovení odstavce 2 tohoto článku se rovněž vztahuje na jakýkoli předmět, který patří občanu vysílajícího státu a pochází z nákladu lodi vysílajícího státu nebo třetího státu, který by byl nalezen na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo dopraven do přístavu konzulárního obvodu.

4. Příslušné orgány přijímajícího státu poskytnou konzulárnímu úředníkovi nezbytnou pomoc

při všech opatřeních, jež je třeba učinit při poškození lodi.

5. Loď, která byla poškozena, její náklad a palubní zásoby, pokud nejsou vykládány k použití nebo spotřebě v přijímajícím státě, nepodléhají na území přijímajícího státu celním poplatkům.

Článek 49

Konzulární úředníci mohou vykonávat dozorní a inspekční funkce stanovené zákonodárstvím vysílajícího státu a týkající se letadel tohoto státu a jejich posádek. Jsou rovněž oprávněni poskytovat těmto letadlům a posádkám pomoc.

Článek 50

Konzulární úřad může za konzulární úkony vybírat na území přijímajícího státu poplatky a dávky stanovené zákony a předpisy vysílajícího státu.

Článek 51

Kromě funkcí stanovených touto úmluvou mohou konzulární úředníci vykonávat jiné konzulární funkce, které nejsou v rozporu se zákonodárstvím přijímajícího státu.

HLAVA V

Závěrečná ustanovení

Článek 52

1. S výjimkou článku 20 odstavce 4 zaměstnanci konzulárního řádu, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo jsou v něm trvale usedlí, a jejich rodinní příslušníci, jakož i rodinní příslušníci člena konzulárního úřadu, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo jsou v něm trvale usedlí, mají výsady a imunity stanovené v hlavě III této úmluvy pouze v tom rozsahu, v němž jim je přiznává právní řád přijímajícího státu.

2. Přijímající stát musí vykonávat svoji jurisdikci nad osobami uvedenými v odstavci 1 tohoto článku takovým způsobem, aby neodůvodněně neomezoval výkon funkcí konzulárního úřadu.

Článek 53

1. Ustanovení této úmluvy se vztahují, pokud to souvislosti dovolují, rovněž na výkon konzulárních funkcí uskutečňovaný diplomatickými misemi.

2. Jména členů diplomatické mise pověřených prací v konzulárním oddělení nebo jinak pověřených výkonem konzulárních funkcí mise jsou písemně oznamována ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

3. Výsady a imunity členů diplomatické mise uvedených v odstavci 2 tohoto článku jsou i nadále upravovány pravidly mezinárodního práva o diplomatických stycích.

Článek 54

Dnem vstupu této úmluvy v platnost pozbývá platnosti konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou demokratickou republikou ze dne 14. ledna 1963.

Článek 55

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci. Výměna ratifikačních listin bude provedena v Praze.

Z plné moci
prezidenta Československé
socialistické republiky:

Bohuslav Chňoupek v. r.

2. Tato úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin a zůstane v platnosti, pokud ji jedna z Vysokých smluvních stran nevypraví se šestiměsíční výpovědní lhůtou.

Na důkaz toho zmocněnci Vysokých smluvních stran tuto úmluvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Dáno v Hanoji dne 14. února 1980 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a vietnamském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Z plné moci
prezidenta Vietnamské
socialistické republiky:

Nguyen Co Thach v. r.

16

VYHLÁŠKA

Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky

z 15. decembra 1980

o záverečných učňovských skúškach v učebných a študijných odboroch

Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 228 ods. 4 Zákonníka práce a podľa § 5 ods. 4 zákona č. 63/1978 Zb. o opatreniach v sústave základných a stredných škôl a po dohode so zúčastnenými ústrednými orgánmi a Slovenskou odborovou radou:

PRVÝ ODDIEL

Základné ustanovenia

§ 1

[1] Táto vyhláška upravuje obsah, rozsah a organizáciu záverečných učňovských skúšok konaných po úspešnom absolvovaní posledného ročníka štúdia v učebných a študijných odboroch na cu osobitnú starostlivosť, stredných odborných učilištiach, učňovských školách, učňovských strediskách, odborných učilištiach pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť, stredných odborných učilištiach pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť¹⁾ a osobitných odborných učilištiach.²⁾

[2] Účelom záverečných učňovských skúšok je zistiť, ako si učni alebo pracovníci osvojili vedomosti, zručnosti a návyky určené charakteristikou učebného alebo študijného odboru a ako sú pripravení ich používať na plnenie úloh, ktoré majú vykonávať v povolani.

[3] Záverečná učňovská skúška v študijných odboroch je súčasťou maturitnej skúšky.³⁾

§ 2

[1] Záverečné učňovské skúšky konajú:

- a) učni v učebných a študijných odboroch denného štúdia, ktorí prospeli z povinných vyučovacích predmetov predpísaných učebným plánom posledného ročníka učebného alebo študijného odboru,
- b) pracovníci alebo členovia družstva (ďalej iba „pracovníci“), ktorí prospeli z povinných vyučovacích predmetov predpísaných učebným plánom príslušného učebného alebo študijného odboru posledného ročníka štúdia popri zamestnaní na strednom odbornom učilišti.⁴⁾

[2] Na záverečné učňovské skúšky sa učni a pracovníci neprihlasujú.

[3] Učeň alebo pracovník koná záverečnú učňovskú skúšku v strednom odbornom učilišti, v ktorom ukončil štúdium. V odôvodnených prípadoch môže učeň alebo pracovník požiadať riaditeľa stredného odborného učilišta o povolenie konať alebo dokončiť záverečnú učňovskú skúšku na inom strednom odbornom učilišti, v ktorom sa učebný alebo študijný odbor, prípadne jeho zameranie vyučovalo; v tom prípade sa postupuje obdobne podľa osobitných predpisov o prestupe žiaka alebo učňa na inú školu.⁵⁾

[4] Ak sa učeň alebo pracovník nemôže pre preukázanú závažnú príčinu, ktorú písomne ozná-

¹⁾ Ide o novokoncepované učebné a študijné odbory uvedené v prílohe č. 1 oddiel A a E vyhlášky č. 103/1979 Zb. o nomenklatúrach študijných odborov na stredných odborných učilištiach, gymnáziách, stredných odborných školách, konzervatóriách, stredných školách pre pracujúcich, odborných školách a na stredných školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť, o sústave učebných odborov na stredných odborných učilištiach a o štúdiu na nich, vo vyhláške č. 90/1978 Zb., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 11/1971 Zb. o učebných odboroch a o organizácii výchovy učňov a vo vyhláške č. 25/1980 Zb., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 11/1971 Zb.

²⁾ Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 100/1979 Zb. o sústave osobitných učebných odborov.

³⁾ § 6 ods. 3 zákona č. 63/1978 Zb. o opatreniach v sústave základných a stredných škôl.

⁴⁾ § 5 vyhlášky č. 103/1979 Zb.

Úprava Ministerstva školstva SSR z 10. mája 1977 č. 4975/1977-II o započítavaní predchádzajúceho štúdia kurzov a skúšok na účely ďalšieho štúdia popri zamestnaní na školách poskytujúcich stredné a vyššie vzdelanie [Zvesti MŠ a MK SSR 1977, zošit 7] registrovaná v čiastke 15/1977 Zb.

⁵⁾ § 15 ods. 2 úpravy Ministerstva školstva SSR a Ministerstva zdravotníctva SSR zo 16. júla 1979 č. 11 317/1979-21 o organizácii stredných škôl, stredísk praktického vyučovania a učňovských stredísk [Zvesti MŠ a MK SSR 1979, zošit 9] registrovanej v čiastke 19/1979 Zb.

mi riaditeľovi stredného odborného učilišťa, dostaví na záverečnú učňovskú skúšku alebo ju nemôže dokončiť, môže ju konať v náhradnom termíne, ktorý na návrh riaditeľa stredného odborného učilišťa určí krajský národný výbor, ktorý stredné odborné učilište odborne vedie.

(5) Ak učeň alebo pracovník nepríde bez preukázanej závažnej príčiny na záverečnú učňovskú skúšku, môže ju konať najskôr v termíne určenom v tejto vyhláske pre opravné skúšky.

§ 3

(1) Pracovníci, ktorí vykonali záverečnú učňovskú skúšku v učebnom alebo študijnom odbore, môžu konať záverečnú učňovskú skúšku v ďalšom učebnom alebo študijnom odbore, ak absolvujú štúdium v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi.⁴⁾

(2) Pracovníci, ktorí vykonali záverečnú učňovskú skúšku v niektorom zameraní učebného alebo študijného odboru, splnia požiadavku doplnenia, prípadne rozšírenia kvalifikácie na vykonávanie povolania zodpovedajúcemu ďalšiemu zameraniu toho istého učebného alebo študijného odboru, ak po 18. roku veku splnili šesťmesačnú prax v príslušnom povolaní a úspešne ukončili štúdium špeciálnych odborných predmetov. Výučný list alebo vysvedčenie o maturitnej skúške opatrí stredné odborné učilište, v ktorom pracovníci úspešne ukončili štúdium špeciálnych odborných predmetov, doložkou tohto znenia: „Úspešným ukončením štúdia špeciálnych odborných predmetov podľa § 3 ods. 2 vyhlášky č. 16/1981 Zb. splnil pracovník požiadavku doplnenia, prípadne rozšírenia kvalifikácie na vykonávanie povolania zodpovedajúceho zamerania učebného odboru, študijného odboru . . . . . [kód a názov zamerania učebného, študijného odboru].“ Na doložke sa uvedie dátum záverečnej klasifikácie. Doložka sa opatrí podpisom riaditeľa stredného odborného učilišťa a pečiatkou stredného odborného učilišťa. Organizácia štúdia špeciálnych odborných predmetov o ďalšom zameraní učebného alebo študijného odboru sa spravuje osobitnými predpismi.⁴⁾

(3) Menný zoznam pracovníkov podľa odseku 2 vyhotovený dvojmo, s vyplnenými a potvrdenými prihláškami, vysvedčeniami zo všetkých ročníkov prípravy v príslušnom zameraní učebného alebo študijného odboru a doklad o úspešnom ukončení štúdia (vysvedčenie o maturitnej skúške, výučný list) a posudok o pracovnej činnosti zašle organizácia krajskému národnému výboru, v územnom obvode ktorého má organizácia sídlo, do 31. marca. Krajský národný výbor odstúpi menný zoznam stredným odborným učilištiam, v ktorých sa budú pracovníci pripravovať štúdiom po-

pri zamestnaní na vykonanie skúšok zo špeciálnych odborných predmetov.

(4) Stredné odborné učilišťa zašlú pracovníkom oznámenie o prijatí na štúdium špeciálnych odborných predmetov do 30. júna.

§ 4

Záverečná učňovská skúška sa skladá

- a) v učebných odboroch zo skúšky:
  1. písomnej,
  2. praktickej,
  3. ústnej;
- b) v študijných odboroch zo skúšky:
  1. písomnej,
  2. praktickej.

DRUHÝ ODDIEL

Záverečné učňovské skúšky na stredných odborných učilištiah

§ 5

(1) Prípravu, priebeh a vykonanie záverečných učňovských skúšok organizuje stredné odborné učilište a riadi ich skúšobná komisia.

(2) Skúšobná komisia sa ustanovuje pre jeden učebný alebo študijný odbor alebo pre viac príbuzných učebných alebo študijných odborov najmenej na tri roky.

(3) Skúšobná komisia pre učebné odbory je štvorčlenná. Predsedom je riaditeľ alebo zástupca riaditeľa, prípadne skúsený pedagogický pracovník iného stredného odborného učilišťa, než na ktorom sa konajú záverečné učňovské skúšky, ktorý má kvalifikáciu zodpovedajúcu príslušnému odboru alebo príbuzným odborom, a najmenej sedem rokov pedagogickej praxe. Ustanovuje ho krajský národný výbor, ktorý stredné odborné učilište odborne vedie, najneskoršie do 15. apríla. Podpredsedom skúšobnej komisie je riaditeľ alebo zástupca riaditeľa stredného odborného učilišťa, prípadne iný člen pedagogického zboru, ktorý má päť rokov pedagogickej praxe, toho stredného odborného učilišťa, na ktorom sa vykonávajú záverečné učňovské skúšky. Ďalšími členmi skúšobnej komisie sú majster odbornej výchovy a učiteľ odborných predmetov pre príslušný odbor. Členov skúšobnej komisie ustanovuje riaditeľ stredného odborného učilišťa do 30. apríla.

(4) Skúšobná komisia v študijných odboroch je šesťčlenná a jej zloženie je ustanovené osobitnými predpismi.⁶⁾

(5) Prácu skúšobnej komisie riadi jej predseda.

⁶⁾ § 7 úpravy Ministerstva školstva SSR z 15. decembra 1980 č. 17 443/1980-21 o maturitných skúškach na stredných školách. (Zvesti MS a MK SSR 1981, zošit 1) registrovanej v čiastke 2/1981 Zb.

(6) Skúšobná komisia má najmä tieto povinnosti:

- a) najneskoršie mesiac pred začiatkom záverečných učňovských skúšok vypracuje pracovný plán, v ktorom vyznačí časové údaje a miesto vykonania písomných, praktických a ústnych skúšok, počty učňov a pracovníkov, rozvrhne účasť členov komisie na príprave, organizácii a kontrole skúšok,
- b) schvaľuje témy písomných skúšok, ak ich vypracovalo stredné odborné učilište, na ktorom sa záverečné učňovské skúšky vykonajú (§ 6 ods. 3),
- c) schvaľuje témy praktických skúšok,
- d) schvaľuje témy ústnych skúšok,
- e) hodnotí záverečné učňovské skúšky,
- f) podáva písomnú správu o priebehu a výsledkoch záverečných učňovských skúšok riaditeľovi stredného odborného učilišťa a krajskému národnému výboru, ktorí stredné odborné učilište odborne vedie.

§ 6

Písomná skúška

(1) Účelom písomnej skúšky je zistiť, ako si učni alebo pracovníci osvojili učebnú látku zo všetkých odborných predmetov príslušného učebného alebo študijného odboru.

(2) Písomné skúšky v učebných odboroch konajú učni alebo pracovníci od 16. do 30. júna, v študijných odboroch v prvom pracovnom dni nasledujúceho týždňa po vykonaní písomných maturitných skúšok.⁷⁾

(3) Ústredný orgán, ktorý zodpovedá za prípravu mládeže na robotnícke povolania,⁸⁾ určí štyri témy písomných prác pre stredné odborné učilišťa vo svojej pôsobnosti najneskoršie týždeň pred začiatkom písomných skúšok. Určením tém písomných skúšok môže ústredný orgán poveriť stredné odborné učilište, v ktorom sa záverečné učňovské skúšky vykonajú; v tomto prípade témy písomných skúšok schvaľuje skúšobná komisia. Ak témy písomných skúšok určí ústredný orgán, konajú sa písomné skúšky v učebných odboroch v prvom pracovnom dni po 16. júni.

(4) Predseda skúšobnej komisie alebo jej člen, ktorého určil predseda skúšobnej komisie, otvorí v učebni za prítomnosti učňov a pracovníkov a ďalšieho člena skúšobnej komisie obálku s témami písomnej skúšky. Člen skúšobnej komisie oboznámi učňov a pracovníkov s témami, prí-

padne s pripojenými pokynmi. Učni alebo pracovníci si do 15 minút zvolia jednu z určených tém.

(5) Na vypracovanie písomnej skúšky je určený súvislý čas piatich hodín; na účely písomnej skúšky sa považuje za jednu hodinu čas 60 minút.

(6) Pri písomnej skúške môžu učni alebo pracovníci používať odborné pomôcky potrebné na jej vypracovanie povolené pri zadaní písomnej práce.

(7) Dozerajúci člen skúšobnej komisie alebo poverený pedagogický pracovník dbá na to, aby učni a pracovníci pracovali samostatne. Čas ich pobytu mimo skúšobnej miestnosti sa zaznamenáva do protokolu o priebehu písomnej skúšky. Mimo skúšobnej miestnosti sa môže zdržiavať iba jeden učeň alebo pracovník.

(8) Výsledok písomnej skúšky hodnotí a klasifikuje učiteľ odborných predmetov podľa stupnice určenej klasifikačným poriadkom⁹⁾ a zapíše ho do kontrolného listu skúšaného.

§ 7

Praktická skúška

(1) Účelom praktickej skúšky je overiť praktické zručnosti a schopnosť uplatniť teoretické vedomosti pri vykonávaní konkrétnych činností učňov a pracovníkov získané v príslušnom učebnom alebo študijnom odbore.

(2) Praktické skúšky sa konajú v učebných odboroch od 10. do 31. decembra; v študijných odboroch v období po výročnej klasifikácii, najneskôr však do začiatku študijného voľna určeného na prípravu na ústnu maturitnú skúšku.

(3) Témy praktickej skúšky navrhujú pedagogickí pracovníci, ktorých určí riaditeľ stredného odborného učilišťa, pokiaľ ústredný orgán, ktorý zodpovedá za prípravu mládeže na robotnícke povolania,⁸⁾ neurčí jednotné témy.

(4) Praktická skúška sa koná na pracoviskách stredného odborného učilišťa a na typickej práci učebného alebo študijného odboru. Podľa náročnosti učebného alebo študijného odboru trvá spravidla jeden až dva po sebe idúce pracovné dni pod dozorom majstra odbornej výchovy povereného skúšobnou komisiou.

(5) V učebných odboroch, ktorých charakter neumožňuje vykonať praktickú skúšku v čase určenom v odseku 2, možno ju vykonať od 1. augusta. Presný termín určí po dohode s Ministerstvom školstva Slovenskej socialistickej republiky

⁷⁾ § 4 úpravy Ministerstva školstva SSR o maturitných skúškach na stredných školách.

⁸⁾ § 18 ods. 2 zákona č. 63/1978 Zb.

⁹⁾ Úprava Ministerstva školstva SSR z 21. januára 1974 č. 13/1974-II/1, ktorou sa vydáva klasifikačný poriadok pre školy poskytujúce stredné a vyššie vzdelanie vrátane zariadení na výchovu učňov, [Zvesti MŠ a MK SSR 1974, zošit 2] registrovaná v čiaske 5/1974 Zb., v znení úpravy zo 14. júla 1980 č. 4942/1980-21 [Zvesti MŠ a MK SSR 1980, zošit 8] registrovanej v čiaske 25/1980 Zb.

ústředný orgán, v působnosti kterého sa tieto učebné odbory vyučujú.

(6) Pri praktickej skúške sa hodnotí:

- a) správnosť voľby pracovného postupu, pracovných metód a kvalita výrobku (služby),
- b) dodržanie výrobných a technických noriem, plnenie výkonových noriem (ak sú určené),
- c) obsluha a údržba strojov a zariadení, údržba výrobných pomôcok, usporiadanie pracoviska a dodržiavanie predpisov o bezpečnosti práce.

(7) Výsledok praktickej skúšky hodnotí a klasifikuje podľa stupnice určenej klasifikačným poriadkom⁹⁾ majster odbornej výchovy, pod vedením ktorého skúšaný praktickú skúšku vykoná, a zapíše ho do kontrolného listu skúšaného.

§ 8

Ústna skúška

(1) Účelom ústnej skúšky je zistiť, ako vie učeň alebo pracovník uplatniť vedomosti a zručnosti potrebné na vykonávanie robotníckeho povolania.

(2) Ústna skúška má dve časti. Prvá časť sa týka témy písomnej a praktickej skúšky. V druhej časti si učni alebo pracovníci vytiahnu otázky zo súboru 30 dvojíc otázok, ktorý vypracujú učitelia odborných predmetov. Na prípravu ústnej skúšky sa vymeriava čas 15 minút; ak je súčasťou otázky grafické riešenie, môže sa tento čas predĺžiť o ďalších 15 minút. Ústna skúška trvá najviac 20 minút.

(3) Ústna skúška sa koná po úspešnom vykonaní praktickej skúšky a najneskoršie do 31. decembra.

(4) Výsledok ústnej skúšky sa hodnotí a klasifikuje podľa stupnice určenej klasifikačným poriadkom⁹⁾ a zapíše sa do kontrolného listu učňa alebo pracovníka.

§ 9

Hodnotenie záverečnej učňovskej skúšky

(1) Pri celkovom hodnotení záverečnej učňovskej skúšky vychádza skúšobná komisia z výsledkov písomnej a praktickej skúšky, v učebných odboroch aj z ústnej skúšky a prihliada na výsledky štúdia vo všetkých ročníkoch štúdia v učebnom alebo študijnom odbore, najmä v poslednom roku štúdia; u pracovníkov sa prihliada aj na posudok o pracovnej činnosti v organizácii.

(2) O výsledku záverečnej učňovskej skúšky rozhodujú všetci členovia skúšobnej komisie hlasovaním. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedu skúšobnej komisie. Záverečné hodnotenie záverečných učňovských skúšok v učebných odbo-

roch vykoná skúšobná komisia ihneď po skončení ústnych skúšok, najneskoršie do 31. decembra.

(3) Celkový prospech učňa alebo pracovníka v učebných odboroch hodnotí skúšobná komisia podľa tejto stupnice:

- a) prospel s vyznamenaním, ak má z praktickej skúšky známku výbornú a z písomnej alebo ústnej skúšky jednu známku výbornú a druhú aspoň chválitebnú, nemá podľa posledného hodnotenia odborného výcviku a všetkých povinných všeobecnovzdelávacích a odborných predmetov ani z jedného predmetu horšiu známku ako dobrú, priemerný prospech najviac 1,50 a správanie veľmi dobré;
- b) prospel veľmi dobre, ak má z písomnej, praktickej a ústnej skúšky známku aspoň chválitebnú, prípadne z písomnej alebo ústnej skúšky jednu známku výbornú a druhú aspoň dobrú, nemá z posledného hodnotenia odborného výcviku a všetkých povinných všeobecnovzdelávacích a odborných predmetov ani z jedného predmetu známku horšiu ako dobrú, priemerný prospech 2,25 a správanie veľmi dobré;
- c) prospel, ak má z písomnej, praktickej a ústnej skúšky známku aspoň dostatočnú;
- d) neprospel, ak má z písomnej, praktickej alebo ústnej skúšky známku nedostatočnú.

(4) Celkový prospech učňa alebo pracovníka v študijných odboroch hodnotí skúšobná komisia podľa tejto stupnice:

- a) stupeň 1 — výborný, ak má z praktickej skúšky známku výbornú, z písomnej skúšky aspoň známku chválitebnú a z odborného výcviku podľa posledného hodnotenia známku výbornú;
- b) stupeň 2 — chválitebný, ak má z praktickej skúšky známku chválitebnú, z písomnej skúšky aspoň známku dobrú a z odborného výcviku podľa posledného hodnotenia známku aspoň chválitebnú;
- c) stupeň 3 — dobrý, ak má z praktickej aj písomnej skúšky známku aspoň dobrú a z odborného výcviku podľa posledného hodnotenia známku aspoň dobrú;
- d) stupeň 4 — dostatočný, ak má z praktickej aj písomnej skúšky známku aspoň dostatočnú a z odborného výcviku podľa posledného hodnotenia známku aspoň dostatočnú;
- e) stupeň 5 — nedostatočný, ak má z písomnej alebo praktickej skúšky známku nedostatočnú.

§ 10

(1) Učeň alebo pracovník, ktorý úspešne vykonal záverečnú učňovskú skúšku v učebnom odbore, dostane výučný list,¹⁰⁾ ktorý mu vydá stredné odborné učilište, na ktorom vykonal záverečnú učňovskú skúšku.

(2) Výučný list podpisuje predseda skúšobnej komisie, riaditeľ stredného odborného učilišta a triedny učiteľ; datuje sa dňom záverečného hodnotenia.

(3) Učeň alebo pracovník, ktorý úspešne vykonal maturitnú skúšku, ktorej súčasťou je záverečná učňovská skúška, dostane po ukončení maturitnej skúšky vysvedčenie o maturitnej skúške, ktoré súčasne plní funkciu výučného listu.¹⁰⁾

(4) Vysvedčenie o maturitnej skúške podpisuje predseda skúšobnej komisie, riaditeľ stredného odborného učilišta a triedny učiteľ.

(5) Učeň, ktorý pri záverečnej učňovskej skúške alebo pri maturitnej skúške neprospel, dostane od organizácie s ktorou mal uzavretý učebný pomer, potvrdenie o tom, ako dlho a pre ktorý učebný alebo študijný odbor bol vychovávaný v učebnom pomere.¹¹⁾

§ 11

O záverečných učňovských skúškach vyhotoví skúšobná komisia protokol, ktorý podpíšu všetci členovia skúšobnej komisie. Protokol, kontrolné listy a písomné práce skúšaných odovzdá predseda skúšobnej komisie riaditeľovi stredného odborného učilišta, v ktorom sa záverečné učňovské skúšky konali. Riaditeľ stredného odborného učilišta zabezpečí uloženie prevzatých dokladov a rovnopis protokolu zašle najneskoršie do týždňa po skončení záverečných učňovských skúšok krajskému národnému výboru, ktorý stredné odborné učilište odborne vedie, a organizácii, ktorá stredné odborné učilište zriadila.¹²⁾ Súborné výsledky záverečných učňovských skúšok a ich zhodnotenie zašle krajský národný výbor najneskoršie do mesiaca po skončení záverečných učňovských skúšok Ministerstvu školstva Slovenskej socialistickej republiky.

§ 12

Opravné skúšky

(1) Ak učeň alebo pracovník v učebnom odbore pri písomnej skúške neprospel, určí mu skú-

šobná komisia termín opravnej skúšky najneskoršie do konania praktickej skúšky.

(2) Učňovi alebo pracovníkovi, ktorý neprospel pri záverečnej učňovskej skúške v učebnom odbore, určí skúšobná komisia termín opravnej skúšky v období od 1. marca do 31. marca.

(3) Opravné skúšky v študijných odboroch sa konajú:

- a) písomné v piatok druhého úplného týždňa septembra a februára,
- b) praktické v pondelok až utorok v treťom úplnom týždni septembra a februára.

(4) Témy opravných záverečných učňovských skúšok schvaľuje na návrh metodologickej komisie riaditeľ stredného odborného učilišta, na ktorom sa opravné skúšky vykonávajú; opravné záverečné učňovské skúšky organizačne zabezpečuje riaditeľ stredného odborného učilišta.

§ 13

Dozor nad záverečnými učňovskými skúškami vykonávajú orgány štátneho a rezortného dozoru nad prípravou mládeže na robotnícke povolania.¹³⁾

§ 14

Vecné náklady a náhrady cestovných výdavkov spojené s prípravou a vykonaním záverečných učňovských skúšok uhrádza organizácia, ktorá stredné odborné učilište zriadila; ak stredné odborné učilište zriadil krajský národný výbor, uhrádza tieto náklady a náhrady organizácia, ktorú krajský národný výbor tým poverí.¹⁴⁾ Ak v strednom odbornom učilišti konajú záverečné učňovské skúšky i učni vychovávaní v inom strednom odbornom učilišti alebo pracovníci inej organizácie, uhradí pomernú časť nákladov organizácia, pre ktorú sa učni alebo pracovníci pripravovali.

§ 15

Organizácia záverečných učňovských skúšok na stredných odborných učilištiach v učebných odboroch podľa doterajších predpisov¹⁵⁾ sa spravuje osobitnými predpismi¹⁶⁾ s tým, že prípravu a vykonanie týchto skúšok môže zabezpečiť stredné odborné učilište na žiadosť organizácie zodpovednej za zabezpečenie záverečných učňovských skúšok a so súhlasom organizácie, ktorá stredné odborné učilište zriadila.

¹⁰⁾ § 228 ods. 1 Zákonníka práce.

¹¹⁾ § 228 ods. 2 Zákonníka práce.

¹²⁾ § 16 zákona č. 63/1978 Zb.

¹³⁾ § 6 vyhlášky Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 72/1979 Zb. o inšpekcii výchovy a vzdelávania a článok 2 prílohy tejto vyhlášky.

¹⁴⁾ § 12 a 13 vyhlášky Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 73/1979 Zb. o zriaďovaní, zrušovaní, organizácii a riadení stredných odborných učilíšť.

¹⁵⁾ Príloha č. 2 vyhlášky č. 103/1979 Zb.

¹⁶⁾ Vyhláška Ministerstva školstva a kultúry č. 111/1965 Zb. o záverečných učňovských skúškach v znení vyhlášok Ministerstva školstva č. 11/1968 Zb., Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 11/1970 Zb. a č. 29/1976 Zb.

T R E T Í O D D I E L

**Závěrečné učňovské skúšky
na odborných učilištích, učňovských školách,
učňovských strediskách, odborných učilištích
pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť,
stredných odborných učilištích
pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť
a osobitných odborných učilištích**

§ 16

{1} Ustanovenia § 3 až 14 tejto vyhlášky sa vzťahujú i na záverečné učňovské skúšky v učebných a študijných odboroch¹⁾ na odborných učilištích, učňovských školách, učňovských strediskách, odborných učilištích pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť, na stredných odborných učilištích pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť a osobitných odborných učilištích²⁾ s týmito odchýlkami:

- a) výučné listy dostanú učni a pracovníci, ktorí vykonali záverečné učňovské skúšky na odborných učilištích, učňovských školách a učňovských strediskách, od organizácie poverenej organizáciou záverečných učňovských skúšok. Výučné listy podpisuje predseda skúšobnej komisie a vedúci organizácie poverenej organizáciou záverečných učňovských skúšok; potvrdzuje ich krajský národný výbor, v obvode ktorého má sídlo organizácia poverená organizáciou záverečných učňovských skúšok. Výučný list bez potvrdenia krajským národným výborom je neplatný;

- b) v odborných učilištích pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť, stredných odborných učilištích pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť a osobitných odborných učilištích sa záverečné učňovské skúšky konajú od 15. do 30. júna, opravné skúšky od 1. do 15. septembra;

- c) v osobitných odborných učilištích sa na vypracovanie písomnej skúšky určuje súvislý čas štyroch hodín.

{2} Kde sa v tejto vyhláške uvádza majster odbornej výchovy, rozumie sa ním aj učiteľ dieleňského vyučovania.

Š T V R T Ý O D D I E L

Závěrečné ustanovenia

§ 17

Zrušujú sa pokyny Ministerstva školstva a kultúry zo 14. apríla 1962 č. 17515/62-II/1 pre kvalifikačné skúšky a pre záverečné učňovské skúšky žiakov stredných škôl a študentov vysokých škôl, ktorí konajú prácu vo výrobe podľa zásad schválených uznesením vlády č. 106/1961 Zb., registrované v čiastke 27/1962 Zb.

§ 18

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. marcom 1981.

Minister:

Prof. Ing. **Buša** CSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ústřední ředitel Československé televize

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **rozhodnutí ústředního ředitele Československé televize ze dne 31. října 1980 č. 43, kterým se mění a doplňuje rozhodnutí ústředního ředitele č. 27 ze dne 1. listopadu 1977, o odměňování pracovníků útvarů centrálního řízení v oboru působnosti Československé televize.**

Rozhodnutí nabylo účinností dnem 1. listopadu 1980.

Do rozhodnutí lze nahlédnout na ústředním ředitelství Československé televize.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 3. listopadu 1980, čj. 17 644/80 **o zřízení chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty** k ochraně všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a typických znaků, přírodních zdrojů a vyváženého životního prostředí.

Výnos spolu s vymezením oblasti a mapou jsou uloženy na okresních národních výborech v Hodoníně, Uherském Hradišti, Gottwaldově, na Jihomoravském krajském národním výboru, na Krajském středisku státní památkové péče a ochrany přírody v Brně a na Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit č. 1/1981.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 21. listopadu 1980, čj. 18 091/80-VI/2, **o zřízení státní přírodní rezervace „Prameny Labe“ v Krkonošském národním parku**, a to k ochraně nejcennějších vrcholových partií Krkonoš v pramenné oblasti Labe s alpinskými loukami, subarktickými rašeliništi, pásmem kleče a lesními porosty se zachovanou význačnou florou a faunou včetně řady endemických a reliktních druhů.

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace, spolu s podmínkami její ochrany a mapou, je uložen na ministerstvu kultury ČSR, na Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze, na Vychoďočeském krajském národním výboru, na Správě Krkonošského národního parku a na okresních národních výborech v Semilech a v Trutnově.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 21. listopadu 1980, čj. 18 092/80-VI/2 **o zřízení státní přírodní rezervace „Prameny Úpy“ v Krkonošském národním parku**, a to k ochraně nejcennějších partií Krkonoš v pramenné oblasti Úpy, s alpinskými loukami, rašeliništi, pásmem kleče a horskými lesními porosty s význačnou florou a faunou těchto poloh.

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace, spolu s podmínkami její ochrany a mapou, je uložen na ministerstvu kultury ČSR, na Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze, na Vychoďočeském krajském národním výboru, na Správě Krkonošského národního parku a na okresním národním výboru v Trutnově.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 21. listopadu 1980, čj. 18 093/80-VI/2 **o zřízení státní přírodní rezervace „Boberská stráž“ v Krkonošském národním parku**, a to k ochraně ukázky význačných typických submontánních květnatých bučin a horských suťových lesů Krkonoš s velmi bohatou florou a faunou.

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace, spolu s podmínkami její ochrany a mapou, je uložen na ministerstvu kultury ČSR, na Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze, na Východočeském krajském národním výboru, na Správě Krkonošského národního parku a na okresním národním výboru v Trutnově.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 21. listopadu 1980, čj. 18 094/80-VI/2 **o zřízení chráněného naleziště „Herlíkovické štoly“ v Krkonošském národním parku**, a to k ochraně trvalého zimoviště různých druhů netopýrů ve starých štolách.

Výnos o zřízení chráněného naleziště, spolu s podmínkami jeho ochrany a mapou, je uložen na ministerstvu kultury ČSR, na Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze, na Východočeském krajském národním výboru, na Správě Krkonošského národního parku a na okresním národním výboru v Trutnově.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo dne 25. listopadu 1980 podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu, **výnos, kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva obchodu ČSR ze dne 31. března 1976 č. 6/1976 Věstníku MO ČSR, **o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích státního obchodu**, ve znění pozdějších předpisů.

Výnos nabyt účinností dnem 1. ledna 1981 a byl uveřejněn pod pořadovým číslem 12 v částce 7/1980 Věstníku MO ČSR.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působení federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků zdravotnictví:

1. **výnos** ze dne 22. srpna 1980 čj.: EP-600-24. 7. 1980, **o odměňování zdravotnických pracovníků.**

Tímto výnosem jsou zrušeny výnosy ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky:

výnos ze dne 30. června 1971 čj. KP/3-600-28. 6. 1971, o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků — oznámený v částce 27/1971 Sb.,

výnos ze dne 30. června 1971 čj. KP/3-600-29. 6. 1971 o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků Státního sanatoria v Praze — oznámený v částce 27/1971 Sb.,

pokyn ze dne 22. července 1971 čj. KP/3-600-19. 7. 1971, jímž se stanoví výše příplatku v oborech, do nichž se zdravotničtí pracovníci mimořádně obtížně získávají — oznámený v částce 27/1971 Sb.,

pokyn ze dne 30. prosince 1971 čj. KP/3-600-21. 12. 1971, jímž se upravuje výše příplatku v oboru posudkové služby — oznámený v částce 16/1972 Sb.,

výnos ze dne 28. září 1973 čj. E/PM-600-20. 7. 1973, jímž se stanoví výše příplatku zdravotnickým pracovníkům v léčebnách pro dlouhodobě nemocné — oznámený v částce 15/1974 Sb.

pokyn ze dne 28. března 1975 čj. E/PM-600-7. 3. 1975, jímž se stanoví výše příplatku lékařům v oboru nukleární medicíny — oznámený v částce 20/1975 Sb.,

výnos ze dne 28. března 1975 čj. E/PM-600-6. 3. 1975, kterým se mění a doplňuje výnos ze dne 30. června 1971 čj. KP/3-600-28. 6. 1971, o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků — oznámený v částce 20/1975 Sb.,

výnos ze dne 27. března 1975 čj. E/PM-600-11. 3. 1975, kterým se mění výnos ze dne 30. června 1971 čj. KP/3-600-29. 6. 1971, o úpravě platových poměrů pracovníků Ústavu zdravotní výchovy v Praze — oznámený v částce 20/1975 Sb.,

výnos ze dne 30. ledna 1976 čj. E/PM-600-7. 1. 1976, kterým se mění výnos ze dne 30. června 1971 čj. KP/3-600-29. 6. 1971, o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků — oznámený v částce 3/1976 Sb.,

výnos ze dne 27. července 1976 čj. E/PM-600-11. 5. 1976, kterým se mění výnos ze dne 30. června 1971 čj. KP/3-600-28. 6. 1971, o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících — oznámený v částce 25/1976 Sb.,

výnos ze dne 21. září 1976 čj. E/PM-600-30. 8. 1976, kterým se stanoví výše příplatku obvodním závodním lékařům pracujícím v některých závodních zdravotnických zařízeních — oznámený v částce 25/1976 Sb.,

výnos ze dne 17. května 1977 čj. E/PM-600-6. 5. 1977, o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků — oznámený v částce 5/1978 Sb.,

výnos ze dne 31. ledna 1978 čj. E/PM-600-30. 12. 1977, o dílčí úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků — oznámený v částce 5/1979 Sb.,

výnos ze dne 30. listopadu 1978 čj. E/PM-600-1. 11. 1978, kterým se mění výnos ze dne 30. června 1971 čj. KP/3-600-28. 6. 1971, o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících — oznámený v částce 5/1979 Sb.,

výnos ze dne 13. srpna 1979 čj. E/PM-600-23. 7. 1979, kterým se mění výnos ze dne 30. června 1971 čj. KP/3-600-28. 6. 1971, o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících — oznámený v částce 22/1979 Sb.,

směrnice ze dne 28. února 1977 čj. E/PM-600-25. 1. 1977, o prémiování zubních laborantů — oznámené v částce 11/1977 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1980;

2. **výnos** ze dne 29. srpna 1980 čj. EP-600-18. 8. 1980, o **odměňování zdravotnických pracovníků Státního sanatoria v Praze.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1980.

Do uvedených výnosů lze nahlédnout ve všech okresních a krajských ústavech národního zdraví, v odborech zdravotnictví krajských národních výborů v České socialistické republice, v odboru zdravotnictví NV hl. města Prahy a na ministerstvu zdravotnictví České socialistické republiky. Výnos bude též přetištěn v částce 17—20/1980 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky

vydalo podle § 85 odst. 3 a § 95 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, českým výborem Odborového svazu pracovníků zemědělství a českým výborem Odborového svazu pracovníků potravinářského průmyslu **výnos** ze dne 7. října 1980 čj. 2630/80-11 (reg. č. P 87/1980) o **určování pracovní doby řidičů a závozníků silničních motorových vozidel v organizacích řízených ministerstvem a v organizacích zemědělství a potravinářského průmyslu řízených národními výbory.**

Výnos je publikován v částce 1/1981 Věstníku MZVz ČSR a nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1981.

Ministerstvo lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov drevárskeho priemyslu, lesného a vodného hospodárstva podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev **úpravu** z 9. októbra 1980 č. 230-5256/563/80-EP, ktorou sa **dopĺňa úprava** Ministerstva lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky z 3. júla 1973 č. 2101/218/1973-231 o **odmeňovaní robotníkov v organizáciách lesného hospodárstva v pôsobnosti Ministerstva lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky** (registrovaná v čiastke 41/1973 Zb.).

Úprava nadobudla účinnost 1. januárom 1981.

Úprava bude uverejnená v Spravodajcovi Ministerstva lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky v čiastke 4/1980. Možno do nej nazrieť na podnikových riaditeľstvách štátnych lesov, vo vodohospodárskych organizáciách riadených Ministerstvom lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky a na Ministerstve lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky.